

DOGODKI

CELJE: ZABAVO TUDI UPOKOJENCEM

Ravnateljstvo Doma upokojencev v Celju se je odločilo že pred časom, da z nekaterimi spremembami vsaj malo popestrijo monotono življenje svojih oskrbovancev. Prvi resni premik v tej smeri se je pokazal, ko je ansambel Vikija Ašiča v dogovoru z ravnateljstvom doma upokojencev prevzel patronat nad kulturno zabavnim življenjem v domu. Tako bodo celjski upokojenci, ki so našli svoje pribežališče v tem modernem objektu, ki že več mesecev zadovoljuje stanovalce, imeli priliko, da se izgrajijo vsakdanjosti.

V torek so upokojenci odšli na Polzele, kjer so se srečali s polzeleškimi upokojenci tamkajšnjega doma upokojencev. Izlet, ki so ga združili s piknikom, so izkoristili še za izmenjavo vtisov in pa za dogovor o nadaljnjem sodelovanju. Ob tem velja še poudariti, da je ansambel Vikija Ašiča, ki zadnje čase dosegla lepe uspehe na področju narodnozabavne glasbe, upokojencem igral zastoj. Gesta, ki je res pohvale vredna.

Po izjavi direktorja doma, Toneta Stoparja, bo to le ena izmed oblik kulturno zabavnega življenja v domu. Vsekakor bodo to zvrst ureditve, ki jih je v celoti posvečal čedalje večjo pozornost.

—mst—

ŽALEC: NOVO VODSTVO

Pretekli petek je bila v Zalcu programska konferenca občinske konference zveze mladine Žalec, ki so se jo udeležili člani konference in predsedniki mladinskih aktivov.

Na konferenci so razpravljali o osnutku ustavnih sprememb in dopolnil, ki je pritegnil največ pozornosti v tistih členih, ki se nanašajo na mladino, mladinske organizacije in na posamezne mladince. Zlasti glede na njihove pravice in dolžnosti. Nadaljnja razprava je tekla o akcijskem programu. Glavne naloge, ki so si jih zadali za zadnje štiri mesece, pa so: ustanavljanje mladinskih aktivov, zbiranje sredstev za Kumrovec, formiranje aktivov mladih novinarjev, organiziranje raznih seminarjev, politično izobraževanje, ustanavljanje aktivov mladih kmetijskih proizvajalcev in klubov OZN, sprejem novih članov v ZK, priprave na 9. kongres Zveze mladine Slovenije, problemske konference — učenci v gospodarstvu itd. Konferenca je razrešila dosežanega predsednika Janeza Krofliča, ki je odšel na novo službeno dolžnost. Za novega predsednika je bil izvoljen Branko Povše iz Andraža nad Polzele, za sekretarja pa Marjan Lubej iz Prebolida.

T. TAVCAR

GLEDALIŠKI ABONMA

Na predlog Občinske zveze kulturno prosvetnih organizacij v žalski občini so se odločili, da bodo organizirali tako imenovani žalski gledališki abonma v Slovenskem gledališču v Celju. Razgovori s predstavnikmi gledališča so bili uspešni in dogovorili so se, da jim bodo za ta abonma dali na razpolago sobotni termin.

Prizadevni kulturni delavci v žalski občini so se že lotili zbiranja abonmentov in prepričani so, da bodo zbrali toliko interesentov, da bodo v celoti napolnili dvoranjo Slovenskega ljudskega gledališča v Celju. Prvi vpisi žalskega gledališkega abonmaja kažejo na velik interes med ljubitelji gledališke umetnosti. Prevoze abonmentov v Celje bodo v pretežni meri zagotovili z osebnimi avtomobili, možen pa bo tudi prevoz z rednimi javnimi prevoznimi sredstvi. Vsekakor gre v tem primeru za posnemanja vredno pobudo.

ŠEMPETER: AKCIJA USPELA

Krajevna organizacija RK v Sempetru je minuli teden pripravila krvodajalsko akcijo, ki se je je udeležilo 134 ljudi. Največ jih je bilo iz SIP Sempetra (35), LJK Savinja (24), Aera (15) itd. Med posamezniki je največkrat daroval kri Anton Gros (33-krat), Stanko Klančnik (32), Žoze Dravec (32), Alojzija Golavšek (29-krat), Peter Pungartnik 23-krat itd. Skupno so oddali 40 litrov krvi, kar je uspeh za Sempeter.

tt

SLOV. KONJICE: O DELAVSKI KONTROLI

O uresničitvi delavske kontrole v konjski občini se razmišljajo, dokončni sklep o tej samoupravni obliki nadzora pa bo dala partijska konferenca, ki bo pojem kontrole v samoupravnih organih tudi konkretizirala. V družbeno političnih organizacijah v Slovenskih Konjicah se zavzemajo za tako obliko delavske kontrole, ki ne bi imela statusa samostojnega organa, pač pa bi bila le skupina, ki bi se formirala iz samoupravnih organov vsakega podjetja. Skupina bi bila pooblaščenca za kontrolo, delovala pa bi v sklopu delavskega sveta. V Komisu interno kontrole še imajo, izvaja pa jo inspektor, ki odgovarja komisiji za delavsko kontrolo v podjetju.

Nekaj organov delavske kontrole je bilo formiranih še na šolah, tako v Ločah in Zrečah, drugi pa se na uresničitve še pripravljajo.

Z. S.

ŽALEC: 20 LET »GRADNJE«

Minulo soboto so člani kolektiva gradbenega podjetja »GRADNJA« iz Zalca slovesno proslavili dvajsetletnico ustanovitve podjetja. Kolektiv se je zbral na osrednji proslavi, ki je bila ob bazenu v Prebolidu. Ob tej priliki so bila izročena priznanja najprizadenejšim članom kolektiva, izveden pa je bil tudi krajši kulturni program. Svojo proslavo pa je kolektiv izkoristil tudi za protest zoper nedavne dogodke v Celju. Spregovorili so tudi o vlogi in mestu Jugoslavije po uspehi četiri konferenci neuvrščenih v Afriko.

Kolektiv »GRADNJE« iz Zalca, ob njihovem jubileju, ki ga slavi v času, ko podjetje dosegla pomembne dosežke zaradi njihove proizvodne preusmeritve, tudi naše iskrene čestitke.

CELJE: ZA ZAČETEK STATUT

Za odbornike celjske občinske skupščine so počitnice že zdavnaj minile. Po uvodnem delu v svetih in komisijah bo jutri, v petek, 21. septembra, prvič po poletnem odmoru zasedala občinska skupščina. To bo 55. skupna seja članov obeh zborov. Začetek obeta izredno delo. Tako se bodo odborniki že na tej seji srečali z osnutkom občinskega statuta. V nadaljevanju se bodo seznanili z energetskim položajem, z namenom in skicirali o več predlogih sveta za urbanizem, gradbene, komunalne in stanovanjske zadeve. Večji del te obravnave bo segal na področje stanovanjskega gospodarstva, vrh tega bodo odločali o novih cenah nekaterim komunalnim uslugam. Zanimivo bo tudi poročilo o opravljenih komunalnih delih v letošnjem letu.

Zaključek seje bo pripadal svetu za družbeni plan in finance. V tej zvezi bo beseda tekla tudi o predlogu odloka za gradnjo regionalne ceste na odseku Celje—Polzele.

M. B.

SLOV. KONJICE: ZAČELI Z RAZPRAVAMI

Javne razprave o osnutku nove ustave so se v Slovenskih Konjicah že začele. V primerjavi z mariborskim področjem so celo dobro obiskane in za začetek celo zelo tvorne. Pripombe na položaj žena, ki še vedno nimajo ustreznega položaja v naši družbi, pripombe pa je posredovala sodnica Lijana Kladičnik, so bile sprejete in jih bodo posredovali statutarni komisiji.

V konjski občini je 32 razlagalcev osnutka nove ustave, razprava o njej pa bo trajala do sredine oktobra meseca.

Z.

SVETINA: KONČALI Z OBNOVO

Pretekli teden so končali z obnovitvenimi deli na taborni cerkvi na Svetini. V letošnjem letu je zavod za spomeniško varstvo v Celju s pomočjo zavoda za raziskavo materialov iz Ljubljane injiciral zunanjsko in dal cerkvi prvotno trdnost. Obnovitvena dela so letos na Svetini potekala po programu, da pa je program zavod za spomeniško varstvo lahko realiziral, je zasluga tudi celjske kulturne skupnosti, ki je manjkajoči denar za obnovo takoj nakazala.

Z.

IZ ŽIVLJENJA VINKA PRIMOŽIČA

Dobrohotno vabilo v hišo je izdajalo gostoljubje, ki ima v sebi nekaj več kot pa privajene oblike lepega vedenja. Sicer me je MENA PRIMOŽIČEVA najprej vprašala, če sem prišel zaradi antene, ko sem tisto opoldne meglenega in deževnega ponedeljka v Vitanju potrkal na vrata stanovanja Primožičevih. Njen soprog VINKO je bil tačas v lepo urejeni »dnevni-lovski« sobi in nič kaj zadrege ni bilo v hiši, ko sem povedal, da sem prišel po njegovo zgodbo iz življenja v gozdovih.

Vinko Primožič je ugledal luč sveta na Ljubelju, vendar na drugi, avstrijski strani, leta 1898. Po osnovni šoli se je namenil v Celovec v gozdarsko šolo a mu je šolanje prekinila prva svetovna vojna. Ko so se bojišča spraznila in so odstranili številne ovire z boječih žic, ta simbol fronte prve vojne, je Vinko dokončal šolanje v Ljubljani. Od tam pa ga je pot vodila na prvo službeno mesto v Slovenj Gradec, kjer je služboval pet let. V Slovenj Gradcu je spoznal tudi svojo življenjsko družico Mena, ki je tisti čas bila v službi v gozdni upravi. No, ko sta se poročila, je bilo tudi njenega uradnega službovanja konec in od takrat do danes gospodinja doma. Po petih letih dela in življenja v Slovenj Gradcu je bil Vinko premeščen v Vitanje, kjer je še danes. Bil je za upravitelja veleposestva grofa Thurna.

Mogočni pohorski gozdovi skrivajo pod svojo obširno in nepregledno krošnjo toliko življenja, da le slutnja nevedneža lahko zazna tisto veličino, ki je pod hladom iglavcev. Listnatega drevja skoraj ni več, kajti pohorske glažute so svoje pobrale. Pepel iz bukovine so rabili pri svojem delu, danes pa je tako malo listavcev ostalo, da gozd ne moremo uvrščati v kategorijo »mješanišča«.

V starih časih je bilo vse drugače kot danes, se spominja Vinko, ko je še na Rakovniku skrbel za gojenje in izkoriščanje gozda. Imeli so tudi svoj obrat žage, ki so jo uporabljali za opravljanje, ki so sodila v lastno režijo. Takrat je bilo zelo povezano gozdarstvo z lovstvom in ribištvo. Gozd je bil prostorno domovanje živalim in življenje je potekalo v čudoviti, naravno pogojeni simbiozi.

Na steni se ne košatijo velike lovške trofeje. Le nekaj jih je a tiste tlikanji izbrane in odmerjene, da so tudi nelovčevskemu očesu prijetne. Dve puški sta ponos Vinka Primožiča, ki je vsak svoj korak po pohorski hosti izmeril z ljubeznijo in zavzetostjo. Tudi njegov oče je bil gozdar, to je Vinko ostalo v krvi. Ljubezen do hoste, njene rasti in negovanja mora biti prirojen, šola pa samo zmaje obogatijo in razširijo, čeprav so potem še življenjske izkušnje tiste, ki napravijo mojstra in dobrega poznavalca svoje stroke. V tistih, predvojnih

GOZD ŠIRI VEJE

Vinko in Mena Primožič

časih ni bilo toliko gozdov, nih poti, sploh pa ne velikih, kamionskih, kakršne so danes, ko je živinska vprega v gozdu skorajda izumrla. Gozd pa so pestile naravne katastrofe kot so snegolomi in vetrolomi. Po zadnji vojni pa je bilo sekanje zelo intenzivno in to se je vlečlo kar pet let. Potem pa so se pričeli boljše časi. Določeni je bil prirastek in sploh se je pričelo redno gozdarsko delovanje in gojitvena smer naravnega pomlajevanja. Tako je še danes, ko se načrtno in preudarno, predvsem pa strokovno gospodariti.

Danes je v gozdu več nemira. Stevilne ceste, izletniki, mehanizacija. Ropot strojnih žag moti mir in spokojnost, ki ždi med vejami in le ptica tu in tam prebije s krikom ta mir, ki se kmalu ponovno razleze med krošnjo in ozko dišečo iglice smrek in jelk. Toda tudi živali se privadijo na to. To se pozna po tem, pripoveduje Vinko, če se peljete skozi gozd z avtom, se prenekatera žival niti ne umakne daleč od ceste.

Na Rakovniku in drugod po Pohorju je največ srnjadi, gamsov, poljskih zajcev, divjih petelinov, jerebov in fazanov, ki so jih šele na novo naselili. Včasih pa pride preko Pohorja z dravske strani tudi jelenjad, ki pa je nekako nezaželjena, ker dela veliko škodo. Lovci jim nekako ogradijo in določijo življenjski prostor. V zadnjem času so na Rakovniku tudi mufloni, pred leti pa je bil tudi medved z medvedko, imela sta kmalu tri mladiče. Ker pa so bili »priseljenci« s kočevskega Roga se niso najbolje znašli v pohorskih gozdovih in so pričeli trgati kmetov ovce. Lovci so jih postrelili, medvedov ni več, otroke pa je minil strah pred temi kosmatinci. 1938. leta pa je zgorelo na Rakovniku pet hektarjev gozda. Deklica je doma vzela vžgalice in v gozdu podkurila dračje in to je bila prava paša za zvedave otroške oči.

Zadnji vojni časi pa ni so prizanesli tem krajem. Pohorska hosta je nudila dom prvim partizanom — Šarhovi četi in pozneje Pohorskemu bataljonu. Vsi pa so bili dobro znani pri Primožičevi hiši. Pozneje, s prihodom Stirinajste, je bil štab v njihovi hiši in prav za mizo, za katero smo mi sedeli, so takrat sedeli oficirji Stirinajste. Vinko je bil aktivist, obveščevalec in ob premiku Stirinajste na Koroško, sta morala bežati tudi Mena in Vinko. Vinko je že 1955 odšel v pokoj, vendar je še deset let delal honorarno na okrajni upravi za gozdarstvo s sedežem v Vitanju.

Tiho je ostalo v sobi. Puške so nemo visele na steni in lisičji repi so mirnovali. Ostali so spomini. Tihi, kot je tiho a neizprosno življenje v gozdu, ki mu je Vinko posvetil vse svoje življenje. Tudi njegova Mena.

Besedilo in slike: DRAGO MEDVED